

[Tommy Dinesen]

tingsgruppe var jeg meget kritisk over for det forslag, der forelå, men jeg må sige, at førstebehandlingen var lidt anderledes end det, jeg nu hører, for da fremførte ordførerne fra Venstre og De Konservative, hr. Svend Erik Hovmand og hr. Kent Kirk, at dette var ren socialisme, det værste, de havde været udsat for, at der ikke havde været noget skrappe forslag, og at det næsten var værre end den albanske socialisme.

Derfor var jeg nødt til at være knap så kritisk på daværende tidspunkt, for jeg kan jo ikke stemme imod et socialistisk lovforslag med så mange forbedringer i. Nu har man altså fået det hele igennem, kan jeg forstå, og vi er stadig væk kritiske over for det foreliggende lovforslag. Det, hr. Ole Vagn Christensen sagde, hjælp selvfølgelig lidt, men ellers vil jeg da nok sige, at vi ikke synes, der er opnået ret meget. Men efter de forhandlinger, der har været, har vi fået opfattelsen af, at man ikke kan komme længere.

Vi stemmer for lovforslaget, men jeg vil da ikke love, at vi ikke på et senere tidspunkt fremsætter et forslag, der er bedre.

Poul Nødgaard (FP):

Det er med den største beklagelse, at Fremskridtspartiet må meddele, at vi ikke kan støtte denne medhjælperlovs gennemførelse, for vi synes, at der i meget, meget høj grad er tale om regulær lovsjusk. Lovforslaget blev fremsat – jeg understreger – den 27. april 1994, og nu, mindre end 1 måned efter, skal lovforslaget endeligt vedtages.

Det synes jeg er helt uacceptabelt set i relation til bl.a., hvor mange arbejdsgivere og ansatte der skal leve med en lov, som de ikke synes om. Vi har haft deputationer – jeg synes, det er et ganske udmærket led i demokratiet med disse deputationer, dér får man nogle ting at vide – der både mundtligt og skriftligt har udtrykt, at de ikke synes om lovforslaget, men hvad endnu værre er, de har også sagt, at det, som arbejdsministeren sagde ved første behandling af forslaget i Folketinget, nemlig at arbejdsministeren var enig med de berørte parter om medhjælperloven – undskyld, at jeg siger det lige ud ad landevejen, men de sagde det faktisk direkte til Arbejdsmarkedsudvalget – ikke passede. Jeg synes måske nok, det er lidt

farligt for demokratiet, at vi ikke helt kan stole på de oplysninger, vi får, men det er muligt, at ministeren har en eller anden god forklaring på det.

De ændringer, der er lagt op til i § 8, og som der er et konkret ændringsforslag til, finder Fremskridtspartiet er utilstrækkelige. Nu er der nogle, der vil sige, at det er sådan, som der står i den nuværende medhjælperlov, og hvis der står det, synes jeg heller ikke, at det er særlig godt. Jeg har altså den grundopfattelse – det sagde jeg ved førstebehandlingen, og det vil jeg gerne gentage i dag – at netop inden for landbruget er der et umådelig stort behov for, at man virkelig individuelt kan fastsætte arbejdstiden i relation til de pressede arbejdsituationer, man har omkring høst osv.

Så vil jeg også godt sige en ting, som Socialdemokraterne nok ikke bryder sig så meget om at høre, men det er, at jeg tror, at der står sådan mellem linjerne i dette lovforslag, at SiD skal have en masse muligheder for på forskellig vis at kunne komme til at blande sig i forholdet mellem landmanden og hans ansatte, og det tror jeg vil gøre ubodelig skade. Der er århundredlange traditioner i dette land for, at netop landbrugere og de ansatte på god vis finder ud af tingene.

Når nu hr. Risgaard Knudsen ryster på hovedet, vil jeg da sige, at der også er nogle positive ting i forslaget, men dem skal jeg selvfølgelig ikke stå og remse op.

Jeg vil slutte med at sige, at det egentlig er en skam, at vi ikke har haft den fornødne tid til at få lavet den helt rigtige lov, for jeg synes, det er en sorgens dag i Folketinget, at vi vedtager en lov, som landbruget og de ansatte ikke bryder sig om. Det synes jeg er farligt for det danske demokrati, og jeg tror, at vi kunne have fået rettet de sidste ting. Jeg vil også sige, at det er lidt uforståeligt for mig, at Venstre og De Konservative nu går med til at stemme for lovforslaget, fordi de får ændret § 8, hvilket jo er det eneste, der sker. Hvad med alle de andre hængepartier, hvor vi har fået at vide punkt for punkt, når vi har siddet med de mange deputationer, der stille og roligt har sagt, at man ikke kan leve med denne lov? Nu kommer de til at leve med den. Jeg er glad for, vi ikke stemmer for den.